

BUTLLETÍ Nº 13 DE MAREA PENSIONISTA DE CATALUNYA

05/07/2020

BANC ESPANYA, "CAPATÀS" DELS PODEROSOS!!

El Banc d'Espanya és, en aquest moment, una prolongació del Banc Central Europeu. L'entrada en l'euro i la integració a la Unió Europea va suposar per al nostre país perdre la capacitat de decisió sobre la nostra política monetària. Som, doncs, ostatges de les directrius del BCE i de la Banca alemanya (el Deutsche Bank especialment) i dels grans fons d'inversió com Black rock. El Banc d'Espanya, a pesar que no decideix la política fiscal, s'ha convertit en una baula central de la campanya dels poderosos contra els serveis públics i especialment contra les pensions.

Al llarg del temps la història dels successius "governadors" del Banc d'Espanya, ha estat unida a múltiples casos d'ineptitud i corrupció com el de Mariano Rubio empresonat en 1994 o Miguel Ángel Fernández Ordóñez qui va estar a punt d'ingressar a la presó amb tot el seu equip. Una característica té tots aquests directius; i és la seva submissió i covardia cap als poderosos i la duresa arrogant que manifesten contra els febles. Tots emmalalteixen de la mateixa malaltia, els provoca Insomni i malsons pensar en la necessitat del repartiment de la riquesa al nostre país. Rebutgen la justícia social perquè això minvaria una miqueta els immensos beneficis d'una minoria privilegiada.

Tots han entonat el mateix verb: retallar i retallar la despesa pública com a solució a les crisis.... Cap d'aquests "governadors" ha volgut respondre a les preguntes més simples: on estan els 65 mil milions del rescat bancari? Per què no se li exigeix la seva devolució? per què els governadors del Banc Central Espanyol no van perseguir ni van esclarir el destí dels diners robats a l'estalvi nacional?

Són mals gestors i erren contínuament en les seves previsions. Fa pocs mesos clamava el governador del Banc d'Espanya perquè la pujada del salari mínim anava a provocar una catàstrofe financera en termes d'atur; com bé sabem això no ha succeït. Encara estem esperant les seves disculpes i explicacions. L'actual governador Pablo Hernández de Cos està superant totes les marques. Aquest personatge, fidel exponent de les polítiques neoliberals més abstruses i ineficaces torna a entonar la mateixa tornada referint-se a les pensions: Cal reduir la quantia (especialment prolongant l'edat de jubilació) o aplicant la motxilla austríaca per a privatitzar d'aquesta manera les pensions. Oblida intencionadament que d'aquesta manera la gran banca pretén finançar-se. El BBVA o el Banc de Santander tenen fons de pensions privats deficitaris. El governador del Banc d'Espanya s'ha constituït com un preclar propagandista dels plans de pensions privats d'empresa. Tots sabem, a més, que un 94% d'aquests fons perden diners cada any.

Pablo Hernández de Cos ens acusa permanentment d'insolidaris. En realitat, aportem en concepte d'IRPF més de 13500 milions d'euros a l'erari i és gràcies a les nostres escanyolides pensions com hem pogut ajudar a la societat espanyola en aquests duríssims anys de crisi. Que ens acusi de falta de solidaritat aquell què cobra més de 178.234 € a l'any per defensar els interessos dels grans potentats al nostre país no sols és injust, sinó que fa un exercici de cinisme.

La pandèmia que estem sofrint llança grans ombres sobre una economia que es va desmuntar com condició per al nostre ingrés a la UE. Tenim de totes maneres marge per a quadrar els comptes malgrat el Covid-19. El governador del Banc d'Espanya hauria de saber que les empreses al nostre país tributen un 44,2% menys que l'any 2007 havent-se incrementat els beneficis empresarials és més de 25000 milions en els últims anys. En lloc d'acusar els pensionistes d'insolidaris hauria de denunciar l'elusió fiscal de 600 empreses patrimonials. Els grans potentats oculten així la seva riquesa en paradisos fiscals. Es pretén eludir a l'acció del fisc un patrimoni conjunt de més de 1200 milions.

També hauria d'ocupar-se d'informar el govern que 27 grans multinacionals amb guanys de 25.325 milions en l'exercici 2017 paguen un impost per valor del 0,3% sobre el benefici en termes de caixa (un total de 65 milions en impostos) ... Però per al nostre actual governador tot això és irrellevant. No mereix la seva consideració quina més d'un milió i mig de dones pensionistes en l'Estat espanyol cobrin menys de 500 € al mes o que entre el 70% i el 80% de les pensions Ingressin menys de 700 €. És un desvergonyiment sentir-li dir que no cal pujar les pensions respecte a l'IPC.

Ja és temps de demanar responsabilitats, és hora d'exigir justícia a aquests que des dels seus lucratiu càrrecs es confabulen contra els drets de les classes populars. Per higiene democràtica el governador del Banc d'Espanya Pablo Hernández de Cos ha de dimitir perquè no representa a aquells que amb els seus impostos el sostenen. Els pensionistes i la societat ho exigeixen.

Governi qui governi les pensions es defensen!!!

Comissió d'Organització

Marea Pensionista de Catalunya.